

[Indenrigs- og boligministeren.]

byggeriet ned, således at byggepladserne bemandedes normalt igen.

Så vil jeg give det høje ting den indrømmelse — ganske ligeud, jeg har gjort det i alt fald antydnet det før —, at jeg håbede på, og jeg mener stadigvæk, det var rigtigt, at dette mål — altså gennem en mindre aktivitet at nå til en større bemanning af byggepladserne — skulle kunne være nået med et større antal igangsatte lejligheder end de 14 000—15 000, som ventes påbegyndt i år. Det skal være min indrømmelse til mine kritikere, at det, der har fundet sted, den finansieringskrise, der fandt sted for byggeriet i sommermånederne, og som altså førte til, at vi fik mindre i gang, end mit byggeprogram gik ud på, for mig har været en skuffelse. Vi ved jo, hvordan disse finansieringsvanskeligheder er opstået. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde en enkelt bemærkning, der synes at ville lægge ansvaret for kreditstramningen i første række på mine skuldre, og jeg skal forsåvidt gerne vedstå, at jeg mener, kreditstramningen er et nødvendigt supplement til den anvendelse af finanspolitiske midler, som er gennemført i den høje rigsdag. Nu da man dog vel må erkende, at grænserne for de direkte byrder på befolkningen synes at være nået, synes jeg nok, man også kunne erkende, at hvis man skal komme økonomisk igennem mod de mål, man har sat sig, skal man være varsom med at give los og slippe den kreditpolitik, som i øjeblikket er egnet til at hjælpe os frelst frem mod det mål, som jeg går ud fra der er enighed om i den høje rigsdag. Det var vel forsåvidt meningen med det politiske forlig, der blev sluttet, at opnå, at vort betalingsforhold til udlandet kunne bereskes.

Men altså, finansieringsvanskelighederne, der opstod på grund af den hastigt voksende merimport, ramte byggeriet, og boligbyggeriet kom derved i den situation, at det havde vanskeligt ved at opnå byggelån. Jeg vil gerne have lov til at sige, at min forgænger efter min mening ikke er ansvarsfri i denne sag. Man må huske, at adgangen til at genbelåne byggelån i nationalbanken blev ophævet af nationalbanken på grund af min forgængers byggepolitik. Den inflation, som dengang udsprang af et altfor hektisk byggeri, var nationalbankens væsentligste argument for at opgive genbelåning af byggelån. (*Kjærbøl*: Det er dristigt sagt!). Ja, men det er jo rigtigt. Det ærede medlem kan vel ikke bestride, at det var i hans ministertid, genbelåningen blev ophevet, at det var i hans ministerperiode, byggeriet steg op til

de hektiske højder, som gjorde, at det ikke kunne kontrolleres længere.

Men altså, de ærede medlemmer har svært ved at se, hvad jeg har gjort for at overvinde byggeriets vanskeligheder. Jeg synes dog i alt fald, de skulle kunne få øje på, at vejen til genbelåning i nationalbanken på ny er åbnet. Hermed har regeringen også vist, at den af sociale og menneskelige grunde mener, at boligbyggeriet skal undtages, i så stort omfang som det er muligt, for kreditstramningens virkninger.

Det ærede medlem hr. Kjærbøls påstand om, at jeg kun anlægger en nationaløkonomisk helhedsbetragtning på byggeriet, er efter min mening kun rigtig, forsåvidt som jeg mener, at boligbyggeriet naturligvis ikke vil kunne undgå at mærke følgerne af den almindelige begrænsning i investeringsvirksomheden.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen viste forresten større forståelse for, hvad den genoptagne rediskontering er udtryk for; han spurgte mig i sin replik under finanslovdebatten om, hvad den sidste udvidelse af rediskonteringsordningen betød. Jeg vil gerne give det ærede medlem det svar, at den betyder, at der er blevet skaffet byggelån til 1 780 lejligheder, således at vi siden begyndelsen af september 1951 ialt har skaffet genbelåning for godt 3 600 lejligheder til en samlet sum af 91 mill. kr. Hertil kommer så byggelånene til parcelhuse. Da der ikke er nogen begrænsning af nationalbankens tilsagn, hvad angår genbelåning af byggelån til parcelhuse, har jeg henvendt mig til finansudvalget for at få bevilget flere midler til dette byggeri. Også heri tror jeg, at de, der vil se sandheden i den politik, som føres, kan få bekræftet, at ministeriet gør, hvad det kan, for at løse det boligproblem, vi har at slås med.

Sent i efteråret — også det har naturligvis måttet påvirke tilrettelæggelsen af byggeriet — har man fået klarhed over, hvor i landet det militære byggeri skal placeres. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen efterlyste en udtalelse fra mig om, hvor meget det militære byggeri ventes at ville beslaglægge af materialer og arbejdskraft fra det civile byggeri. Jeg skal herom blot sige, at såvidt man kan se på dette tidspunkt, vil det militære byggeri næppe få nogen større indflydelse på materialeforsyningen til andet byggeri, medmindre der indtræder uforudsete vanskeligheder. Også hvad arbejdskraften angår, er der i landet som helhed kun få betænkeligheder i den anledning. Derimod må der naturligvis lokalt regnes med visse vanskeligheder. De militære byggearbejder